

67, 181, 199

1. Pan wie - dzie mnie! O, co za wzgląd na

słą - bą pos - tać mą. Z u - pad - ku dźwig - nął

ziem - ski łąd i wziął w o - pie - kę swą.

1. Pan wie dzie mnie! O, co za wzgląd na słabą postać mą. Z upadku dźwignął ziemski łąd i wziął w opiekę swą.	3. Bo Słowo Pańskie to nasz dar, skąd czerpiem Prawdy treść; a Prawda wzmacnia serca żar, co wznosi Panu cześć.
2. Więc kiedy Bóg za synów swych poczytał w łasce nas, słuchajmy wiernie nauk tych, co dał nam w słuszny czas.	4. W miłości nieprzebranej Pan udzieli łaski znów. Wywyższyć chcąc nas w boski stan, dał nam skarb swoich Słów.